

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 29. marts 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 271 (AMU alm. del), som hermed besvares.

24. april 2012

J.nr. 2012-3859

Spørgsmål nr. 271:

”Ministeren bedes kommentere henvendelserne fra 3F vedr. regeringens udspil til reform af førtidspension- og fleksjob, jf. BEU alm. del – bilag 139 og 155.”

Endeligt svar:

I begge henvendelser fra 3F henvises til, at reglerne på fleksjobområdet praktiseres således, at hvis arbejdsevnen er på 18-22 timer gives der afslag på fleksjob, da det laveste tilskud til arbejdsgiveren er på ½ af den mindste overenskomstmæssige løn på området. Der henvises endvidere til Ankestyrelsens praksisundersøgelse fra december 2011 om tilkendelser af fleksjob.

Jeg kan oplyse, at det fremgår af bemærkningerne til det lovforslag, hvorefter der ikke længere kan ydes tilskud på 1/3 af lønnen (L 136 fra folketingsåret 2000), at forslaget præciserer, at fleksjobordningen er rettet mod personer med væsentlig nedsættelse af arbejdsevnen. Det betyder, at alle muligheder for at opnå eller fastholde ordinær beskæftigelse skal være undersøgt, herunder ansættelse efter overenskomsternes sociale kapitler.

Der er dog ikke i loven fastsat en bestemt grænse for, hvor få timers arbejde en borger skal yde, før den pågældende opfylder betingelserne for at være berettiget til fleksjob.

Ankestyrelsen har i december 2011 offentliggjort en praksisundersøgelse, hvor der er gennemgået i alt 85 sager om bevilling af fleksjob fra beskæftigelsesankenævnene. Ankestyrelsen har ved vurderingen af sagerne undersøgt, om de lever op til lovgivningen og den praksis, som styrelsen har fastlagt fx i Principafgørelse N-11-06 om kriterierne for at få et fleksjob.

I denne afgørelse henviser Ankestyrelsen til lovbemærkningerne til L 136, jf. ovenfor. Vurderingen af borgerens arbejdsevne må derfor ses i lyset af, at kommunens tilskud er mindst halvdelen af lønnen.

Det fremgår af praksisundersøgelsen fra december 2011, at det følger af lovgivningen om fleksjob, at arbejdsevnen skal være væsentligt og varigt nedsat. Den nedsatte arbejdsevne kan vise sig både ved, at borgeren ikke kan arbejde fuldt effektivt

i 37 timer og ved, at borgeren kan arbejde fuldt effektivt på nedsat tid. Ved vurderingen af arbejdstiden skal der både tages hensyn til den effektive arbejdstid og den tid, som borgeren er på arbejdspladsen.

Ankestyrelsen har lagt vægt på, at alle oplysninger i sagen skal indgå i vurderingen af en borgers arbejdsevne, herunder også modsatte oplysninger, der taler for og imod en bevilling af fleksjob. Dette gælder fx også fritidsaktiviteter og aktivitetsniveauet i forhold til den familiemæssige situation.

Ankestyrelsen henleder opmærksomheden på, at arbejdsevnen ikke kan anses for væsentlig nedsat, hvis lidelsen alene medfører funktionsnedsættelse i begrænset omfang, og der ellers er gode ressourcer. En bevilling af fleksjob forudsætter endvidere, at afprøvningen har taget hensyn til borgerens skånebehov og har været hensigtsmæssig og fyldestgørende, da det kun er i et sådant tilfælde, at afprøvningen giver et retvisende billede af borgerens funktionsniveau. Afprøvningen skal altid tilrettelægges under hensyntagen til borgerens individuelle forhold og ikke begrænses til en standardiseret afprøvning.

I nogle af de sager, hvor Ankestyrelsen ville have afgjort sagerne anderledes end nævnene, var der ikke dokumentation for, at arbejdsevnen var varigt og væsentligt nedsat, fx fordi afprøvningen af arbejdsevnen ikke var fyldestgørende. I undersøgelsen er refereret fra afgørelser, hvor arbejdstiden ligger omkring 23 timer om ugen (20-25 timer), og hvor borgeren har gode ressourcer og sociale kompetencer. Ankestyrelsen har i disse sager vurderet, at det ikke var dokumenteret, at arbejdsevnen var væsentligt og varigt nedsat i et sådant omfang, at der kunne tilkendes fleksjob.

I forhold til revalidering er det min og regeringens holdning, at hvis der er mulighed for via revalidering at sikre, at personer med begrænsninger i arbejdsevnen fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres, skal dette forsøges. Tilbud om revalidering forudsætter dog, at erhvervsrettede aktiviteter efter lov om aktiv socialpolitik og anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ikke har været tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen